

19.8.2025

Valtiovarainministeriön lausuntopyyntö 25.6.2025

Luonnos hallituksen esitykseksi eduskunnalle laeiksi vuoden 2026 tuloveroasteikosta sekä tuloverolain ja verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta

Elinkeinoelämän keskusliitto EK kiittää lausuntopyynnöstä tässä asiassa ja esittää lausuntonaan seuraavaa.

Työn verotuksen keventäminen ja ylimpien marginaaliveroasteiden alentaminen

Esityksessä esitetään tuloveroasteikkoa uudistettavaksi osana kokonaisuutta, jossa työn verotusta kevennetään ja ansiotuloverotuksen ylimmät marginaaliveroasteet alennetaan noin 52 prosenttiin.

Ehdotus on erittäin kannatettava, ja sillä voi olettaa olevan merkittäviä positiivisia vaikutuksia työmarkkinoihin ja Suomen talouden kehittymiseen.

Kuten esitysluonnoksessakin todetaan, ylimpien marginaaliverojen keventämisen itserahoitusaste on korkea, ja uusimman tutkimuksen mukaan varsinkin pitkällä aikavälillä vielä merkittävästi korkeampi kuin on aiemmin otaksuttu. EK yhtyy luonnoksessa esitettyyn arvioon, että ylimpien marginaaliverojen kevennyksen itserahoitusaste voi pidemmällä aikavälillä ylittää 100 %, eli että toimenpide itse asiassa lisää verotuloja eikä vähennä niitä.

Ansiotuloverotuksen ylimpien marginaaliveroasteiden kohtuullistaminen nyt esitetyllä tavalla on myös verojärjestelmää tervehdyttävä toimi sen kaventaessa ansio- ja pääomatuloverotuksen jyrkkää eroa.

Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen vähennyskelpoisuus

Esitysluonnoksessa ehdotetaan tuloverolakia muutettavaksi siten, että työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut sekä sellaisten muiden järjestöjen jäsenmaksut, joilla sääntöjensä mukaan voisi olla työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita, eivät olisi vähennyskelpoisia menoja.

Talous ja tutkimus
Lauri Lehmusojä

19.8.2025

Muutoksella tavoitellaan palkansaajien verovähennysoikeuden osalta noin 181 miljoonan euron ja työnantajien verovähennysoikeuden osalta noin 20 miljoonan euron lisäverotuloa.

EK pitää tärkeänä, että kun verovähennysoikeuden poistaminen katsotaan vallitsevassa taloudellisessa tilanteessa perustelluksi ja ymmärrettäväksi, varmistetaan huolellisesti siitä, että muutos tehdään kaikilta osin neutraalilla ja tasapuolisella tavalla. Esimerkiksi työnantajajärjestöjen jäsenmaksujen vähennyskiellon ei tule muodostua soveltamisalaltaan mitään osin palkansaajajärjestöjen jäsenmaksujen vastaavaa vähennyskieltoa laajemmaksi.

EK kiinnittää huomiota siihen, että jäsenmaksujen kaltaisten menojen vähentämisen pääsäännöt poikkeavat henkilöverotuksessa ja elinkeinoverotuksessa toisistaan. Henkilöverotuksessa tämänkaltaiset jäsenmaksut eivät pääsääntöisesti ole vähennyskelpoisia, kun taas elinkeinoverotuksessa pääsääntö on päinvastainen. Muutoksessa on siten henkilöverotuksen osalta kyse vähennysoikeuden myöntävien poikkeussäännösten kumoamisesta ja siten sääntelyn yksinkertaistamisesta. Elinkeinoverotuksessa ehdotettu muutos sitä vastoin lisää sääntelyn monimutkaisuutta ja tarkoittaa uusien poikkeuksien säätämistä vähennysoikeuden rajaamiseksi.

Hallituksen esitysluonnoksessa lausutaan, että maksujen vähennyskelpoisuuden tulkintaa helpottaisi olennaisesti, jos järjestöt itse ilmoittaisivat jäsenilleen, ovatko jäsenmaksut vähennyskelpoisia. Ottaen huomioon, että ehdotetut jäsenmaksujen vähennyskeltvottomuutta koskevat elinkeinoverolain säännökset ovat täysin uusia poikkeuksia elinkeinoverotukseen, ja väistämättä tulkinnanvaraisia, on oletettavissa, että monenlaisia rajanvetotilanteita muodostuu, ja maksun vähennyskelpoisuus voi olla yhdistykselle itselleen monissa tapauksissa epäselvä.

Jotta yhdistys voisi tiedottaa jäseniään jäsenmaksun vähennyskelpoisuudesta, yhdistyksellä tulisi itsellään olla selvä tieto siitä, miten säännöksiä sen tapauksessa tulkitaan. Yhdistys ei kuitenkaan voi hakea verotusmenettelylain 8 luvun mukaisia ennakkoratkaisuja tästä kysymyksestä, sillä ennakkoratkaisua voi hakea vain verovelvollinen, jonka omaa verotusta asia välittömästi koskee. Jäsenmaksun vähennyskielto ei välittömästi koske yhdistyksen verotusta, koska sillä on vaikutusta vain yhdistyksen jäsenten verotukseen, ei yhdistyksen itsensä verotukseen.

EK katsoo, että lakiin tulee lisätä yhdistykselle oikeus hakea ennakkoratkaisua siitä, ovatko sen jäseniltään perimät jäsenmaksut vähennyskiellon piirissä vai eivät.

Teknisenä yksityiskohtana EK huomauttaa, että EVL 16 §:n ehdotetun 13 kohdan mukaan jäsenyys ehdotetun 12 kohdan mukaisessa oikeushenkilössä johtaisi sellaisenaan jäsenmaksujen

Talous ja tutkimus
Lauri Lehmusojä

19.8.2025

vähennyskelvottomuuteen, täysin riippumatta siitä, millaista toimintaa jäsenenä oleva yhdistys harjoittaa. Tämä voi johtaa yksittäistapauksissa kohtuuttomiin tilanteisiin, sillä työnantajajärjestöissä on jäsenenä myös yhdistyksiä, joiden toiminta keskittyy puhtaasti jonkin alatoimialan tekniisiin, standardointi- yms. kysymyksiin, eikä mitenkään liity työmarkkina-toimintaan. Ko. kohdan rajaamista tällaisten tilanteiden osalta tulisi vielä harkita.

Työsuhdepolkupyörien verovapauden poistaminen

Esityksessä ehdotetaan hallituksen päätöksen mukaisesti poistettavaksi työsuhdepolkupyörien nykyinen osittainen verovapaus.

Luonnoksessa todetaan perustellusti, että työnantajat ja työntekijät ovat pyörän hankinnan yhteydessä tyypillisesti sitoutuneet polkupyöräetuu useamman vuoden ajaksi. Tämän vuoksi on katsottu kohtuulliseksi, että verovapaus poistetaan vain silloin, kun pyöräetuu on sitouduttu hallituksen kehysriihessä tekemän päätöksen julkaisun 24.4.2025 jälkeen. Siirtymäaika sovellettaisiin pyörän leasingsopimuksen loppuun saakka, jos pyörä olisi hankittu leasingillä, ja viiden vuoden ajan, jos pyörä on työnantajan omistuksessa.

EK toteaa, että ehdotettu siirtymäaika lieventää verovapauden poistamisen vaikutuksia niissä tilanteissa, joissa työsuhdepolkupyörä on hankittu ennen hallituksen kehysrihipäätösten julkistamista. Samalla siirtymäaika kuitenkin myös lisää pyöräedun verotuksen monimutkaisuutta entisestään. Siirtymäajan vuoksi työnantajilla tulee useamman vuoden ajan olemaan sekä vanhoja verovapaita että uusia veronalaisia työsuhdepolkupyöriä. Esimerkiksi alkuvuonna 2025 työnantajan omistukseen hankittu työsuhdepolkupyörä osalta siirtymäaika päättyy verovuonna 2030.

EK kiinnittää myös huomiota siihen, että esitysluonnoksesta puuttuu arvio ehdotetun muutoksen terveysvaikutuksista ja niiden kustannuksista. Tältä osin esitystä olisi aiheellista täydentää ottaen huomioon säännöllisen liikunnan selkeästi osoitettu positiivinen terveysvaikutus. Näillä myönteisillä vaikutuksilla on merkitystä koko kansantaloudenkin tasolla, sillä polkupyöräetua käyttää suuri yli 100.000 palkansaajan joukko.

Nykyinen Verohallinnon luontoisetupäätöksen mukainen polkupyöräedun käyvän arvon laskentatapa on erittäin monimutkainen ja työläs. Nykyinen laskentatapa johtaa myös hyvin erilaisiin verotusarvoihin samanhintaiselle pyörälle riippuen siitä, miten kukin työnantaja on edun järjestänyt. Edellä mainitun siirtymäajan kuluessa palkansaajilla on lisäksi myös nykyisten säännösten mukaisesti verovapaita työsuhdepolkupyöriä, joista osa on hankittu leasingsopimuksella ja osa on työnantajan omistuksessa. Samalle pyörälle voi siten muodostua tilanteesta riippuen neljä eri verotusarvoa. Tällaista sääntelyä ei voi pitää yhdenvertaisena, asianmukaisena eikä kohtuullisena.

Talous ja tutkimus
Lauri Lehmusojä

19.8.2025

EK katsoo, että mikäli luonnoksen mukaisesti päätetään säätää polkupyöräetu veronalaiseksi, on tarpeettoman hallinnollisen työn välttämiseksi ehdottoman tärkeää varmistaa, että edun käypä arvo lasketaan jatkossa yksinkertaisella, helposti ymmärrettävällä tavalla, joka ei aiheuta kohtuutonta monimutkaisuutta työnantajien palkanlaskennassa, ja joka jossa edun arvostus on johdonmukainen ja yhdenvertainen.

Verohallinto tulee laissa valtuuttaa määräämään edulle yksinkertainen kaavamainen verotusarvo.

EK viittaa tältä osin myös Kaupan liitto ry:n ja Muoti- ja urheilukauppa ry:n tässä asiassa antamaan lausuntoon.

Työhuonevähennyksen poistaminen

Työhuonevähennyksen ehdotettujen muutosten osalta EK:lla ei ole lausuttavaa.

Ehdollisen lisäkauppahinnan verotus

Luonnoksessa esitetyt muutokset ehdollisen lisäkauppahinnan tulo- ja varainsiirtoverotukseen ovat kannatettavia selkeytyksiä tarpeettoman monimutkaiseen nykytilaan. EK:lla ei ole niiden osalta lausuttavaa.

Ulkomailta tulevan palkansaajan lähdevero

Avainhenkilölain mukainen lähdevero esitetään luonnoksessa alennettavaksi 32 prosentista 25 prosenttiin ja avainhenkilöverotus ehdotetaan laajennettavaksi myös pitkään asuneisiin Suomen kansalaisiin.

Avainhenkilön lähdeveron verokannan ehdotettu alentaminen olisi hyvin merkittävä ja tervetullut toimi, jonka voi arvioida helpottavan merkittävästi ulkomaisten erityisasiantuntijoiden rekrytoimista Suomeen.

Avainhenkilöverotuksen laajentaminen sellaisiin Suomen kansalaisiin, jotka muuten täyttävät lain soveltamisedellytykset on erittäin kannatettava ja järkevä korjaus avainhenkilölain jo pitkään tiedossa olleeseen ongelmakohtaan. Lakimuutos helpottaa suomalaisten työnantajien mahdollisuuksia kilpailla muunmaalaisten työnantajien kanssa pitkään ulkomailla asuneista suomalaisista erityisasiantuntijoista ja ulkomailla työkokemusta hankkineiden suomalaisten paluumuuttoa.

Suomen kansalaisten osalta avainhenkilöverotuksen soveltamisaika ehdotetaan kuitenkin rajattavaksi vain kahteen vuoteen, kun raja muiden maiden kansalaisten osalta pysyisi nykyisellään seitsemässä vuodessa. Kahden vuoden aikaraja on EK:n näkemyksen mukaan liian lyhyt ollakseen todella tehokas kannustin paluumuuttoon. Aikaraja tulisi pidentää

Talous ja tutkimus
Lauri Lehmusojä

19.8.2025

samalle tasolle ulkomaan kansalaisten kanssa tai ainakin aiemmin sovellettuun neljään vuoteen.

Lyhyempää aikarajaa on luonnoksessa perusteltu riskillä, että työntekijät ryhtyisivät veroedun saadakseen keinotekoisiiin muutto- ja asumisjärjestelyihin. Mikäli tällaisista järjestelyistä arvioidaan muodostuvan ongelma, niitä voitaisiin tehokkaammin ja kannustavuuden kannalta järkevämmiin ehkäistä pidentämällä ulkomailla asumisedellytystä nykyisestä viidestä vuodesta esimerkiksi seitsemään vuoteen.

Luonnoksessa myös esitetään, että uusia säännöksiä sovellettaisiin vain työskentelyyn, joka on alkanut 1.1.2026 tai sen jälkeen. EK katsoo, että voimaantulosäännös on tältä osin epäonnistunut ja voi johtaa kansainvälisen rekrytoinnin vaikeutumiseen loppuvuoden 2025 aikana. Voimaantulosäännöstä tulee korjata niin, että uusia säännöksiä voidaan muiden edellytysten täytyessä soveltaa 1.1.2026 lähtien, vaikka työskentely olisikin alkanut vuoden 2025 puolella.

Muilta osin EK:lla ei ole asiassa lausuttavaa.

Ystävällisin terveisin

Elinkeinoelämän keskusliitto EK

Sami Pakarinen
Johtaja